1. Пою Господу, ибо Он высоко превознесся; коня и всадника его ввергнул в море.
УПО: Тоді заспівав Мойсей та Ізраїлеві сини оцю пісню Господеві, та й проказали, говорячи: Я буду співать Господеві, бо дійсно звеличився Він, коня й верхівця його кинув до моря!
KJV: Then sang Moses and the children of Israel this song unto the LORD, and spake, saying, I will sing unto the LORD, for he hath triumphed gloriously: the horse and his rider hath he thrown into the sea.

2. Господь крепость моя и слава моя, Он был мне спасением. Он Бог мой, и прославлю Его; Бог отца моего, и превознесу Его.
УПО: Моя сила та пісня Господь, і Він став на спасіння мені! Це мій Бог, і прославлю Його, Він Бог батька мого, і звеличу Його!
KJV: The LORD is my strength and song, and he is become my salvation: he is my God, and I will prepare him an habitation; my father's God, and I will exalt him.

3. Господь муж брани, Иегова имя Ему.
УПО: Господь Муж війни, Єгова Йому Ймення!
KJV: The LORD is a man of war: the LORD is his name.

4. Колесницы фараона и войско его ввергнул Он в море, и избранные военачальники его потонули в Чермном море.
УПО: Колесниці фараонові й військо його вкинув у море, а вибір його трійкових у Червоному морі затоплений.
KJV: Pharaoh's chariots and his host hath he cast into the sea: his chosen captains also are drowned in the Red sea.

5. Пучины покрыли их: они пошли в глубину, как камень.
УПО: Безодні їх позакривали, зійшли до глибин, як той камінь!
KJV: The depths have covered them: they sank into the bottom as a stone.

6. Десница Твоя, Господи, прославилась силою; десница Твоя, Господи, сразила врага.
УПО: Права рука Твоя, Господи, вславлена силою, правиця Твоя трощить ворога, Господи!
KJV: Thy right hand, O LORD, is become glorious in power: thy right hand, O LORD, hath

dashed in pieces the enemy.

7. Величием славы Твоей Ты низложил восставших против Тебя. Ты послал гнев Твой, и он попалил их, как солому.
УПО: А Своєю безмірною величчю Ти розбиваєш Своїх заколотників, посилаєш палючий Свій гнів, він їх поїдає, немов ту солому!
KJV: And in the greatness of thine excellency thou hast overthrown them that rose up against thee: thou sentest forth thy wrath, which consumed them as stubble.

8. От дуновения Твоего расступились воды, влага стала, как стена, огустели пучины в сердце моря.
УПО: А подувом ніздер Твоїх вода скупчилась, вир спинився, немов та стіна, потоки загусли були в серці моря!
KJV: And with the blast of thy nostrils the waters were gathered together, the floods stood upright as an heap, and the depths were congealed in the heart of the sea.

9. Враг сказал: погонюсь, настигну, разделю добычу; насытится ими душа моя, обнажу меч мой, истребит их рука моя.
УПО: Нахвалявся був ворог: Поженусь дожену! Попаюю здобичу, душа моя сповниться ними! Меча свого вихоплю я, і понищить рука моя їх!
KJV: The enemy said, I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil; my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them.

10. Ты дунул духом Твоим, и покрыло их море: они погрузились, как свинец, в великих водах.
УПО: Та дмухнув Ти був духом Своїм і закрило їх море: вони потопились в бурхливій воді, немов оливо!
KJV: Thou didst blow with thy wind, the sea covered them: they sank as lead in the mighty waters.

11. Кто, как Ты, Господи, между богами? Кто, как Ты, величествен святостью, досточтим хвалами, Творец чудес?
УПО: Хто подібний Тобі серед богів, о Господи? Хто подібний Тобі, Препрославлений святістю? Ти в славі грізний, Чудотворче!
KJV: Who is like unto thee, O LORD, among the gods? who is like thee, glorious in holiness, fearful in praises, doing wonders?

12. Ты простер десницу Твою: поглотила их земля.
УПО: Простягнув Ти правицю Свою і земля їх поглинула!
KJV: Thou stretchedst out thy right hand, the earth swallowed them.

13. Ты ведешь милостью Твоею народ сей, который Ты избавил, --сопровождаешь силою Твоею в жилище святыни Твоей.
УПО: Милосердям Своїм вів народ, якого Ти визволив, Своєю Ти силою ввів у мешкання Своєї святині!
KJV: Thou in thy mercy hast led forth the people which thou hast redeemed: thou hast guided them in thy strength unto thy holy habitation.

14. Услышали народы и трепещут: ужас объял жителей Филистимских;
УПО: Почули народи і тремтіли, обгорнула тривога мешканців землі филистимської!
KJV: The people shall hear, and be afraid: sorrow shall take hold on the inhabitants of Palestina.

15. тогда смутились князья Едомовы, трепет объял вождей Моавитских, уныли все жители Ханаана.
УПО: Старшини едомські тоді побентежились, моавських вельмож обгорнуло тремтіння, розпливлися усі ханаанці!
KJV: Then the dukes of Edom shall be amazed; the mighty men of Moab, trembling shall take hold upon them; all the inhabitants of Canaan shall melt away.

16. Да нападет на них страх и ужас; от величия мышцы Твоей да онемеют они, как камень, доколе проходит народ Твой, Господи, доколе проходит сей народ, который Ты приобрел.
УПО: Напали на них страх та жах, через велич рамена Твойого замовкли, як камінь, аж поки перейде народ Твій, о Господи, аж поки перейде народ, що його Ти набув!
KJV: Fear and dread shall fall upon them; by the greatness of thine arm they shall be as still as a stone; till thy people pass over, O LORD, till the people pass over, which thou hast purchased.

17. Введи его и насади его на горе достояния Твоего, на месте, которое Ты соделал жилищем Себе, Господи, во святилище, [которое] создали руки Твои, Владыка!
УПО: Ти їх уведеш, і їх посадиш на гору спадку Твого, на місці, яке вчинив, Господи, житлом Своїм, до Святині Господньої, що поставили руки Твої,
KJV: Thou shalt bring them in, and plant them in the mountain of thine inheritance, in the place,

O LORD, which thou hast made for thee to dwell in, in the Sanctuary, O LORD, which thy hands have established.

18. Господь будет царствовать во веки и в вечность.
УПО: і Господь зацарює навіки віків!
KJV: The LORD shall reign for ever and ever.

19. Когда вошли кони фараона с колесницами его и с всадниками его в море, то Господь обратил на них воды морские, а сыны Израилевы прошли по суше среди моря.
УПО: Бо коли ввійшов був до моря кінь фараона з колесницею його та з його комонниками, то Господь повернув на них води морські, а Ізраїлеві сини пішли суходолом у середині моря.
KJV: For the horse of Pharaoh went in with his chariots and with his horsemen into the sea, and the LORD brought again the waters of the sea upon them; but the children of Israel went on dry land in the midst of the sea.

20. И взяла Мариам пророчица, сестра Ааронова, в руку свою тимпан, и вышли за нею все женщины с тимпанами и ликованием.
УПО: І взяла бубна пророчиця Маріям, сестра Ааронова, а за нею повиходили всі жінки з бубнами та з танцями.
KJV: And Miriam the prophetess, the sister of Aaron, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances.

21. И воспела Мариам пред ними: пойте Господу, ибо высоко превознесся Он, коня и всадника его ввергнул в море.
УПО: І відповіла їм Маріям: Співайте для Господа, бо дійсно звеличився Він, коня й верхівця його кинув до моря!
KJV: And Miriam answered them, Sing ye to the LORD, for he hath triumphed gloriously; the horse and his rider hath he thrown into the sea.

22. И повел Моисей Израильтян от Чермного моря, и они вступили в пустыню Сур; и шли они три дня по пустыне и не находили воды.
УПО: І повів Мойсей Ізраїля від Червоного моря, і вийшли вони до пустині Шур. І йшли вони три дні в пустині, і не знаходили води.
KJV: So Moses brought Israel from the Red sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

23. Пришли в Мерру--и не могли пить воды в Мерре, ибо она была горька, почему и наречено тому [месту] имя: Мерра.
УПО: І прийшли вони до Мари, і не могли пити води з Мари, бо гірка вона. Тому названо ймення їй: Мара.
KJV: And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter: therefore the name of it was called Marah.

24. И возроптал народ на Моисея, говоря: что нам пить?
УПО: І став народ ремствувати на Мойсея, говорячи: Що ми будемо пити?
KJV: And the people murmured against Moses, saying, What shall we drink?

25. [Моисей] возопил к Господу, и Господь показал ему дерево, и он бросил его в воду, и вода сделалась сладкою. Там [Бог] дал [народу] устав и закон и там испытывал его.
УПО: І він кликав до Господа! І показав йому Господь дерево, і він кинув його до води, і стала вода та солодка! Там Він дав йому постанову та право, і там його випробував.
KJV: And he cried unto the LORD; and the LORD showed him a tree, which when he had cast into the waters, the waters were made sweet: there he made for them a statute and an ordinance, and there he proved them,

26. И сказал: если ты будешь слушаться гласа Господа, Бога твоего, и делать угодное пред очами Его, и внимать заповедям Его, и соблюдать все уставы Его, то не наведу на тебя ни одной из болезней, которые навел Я на Египет, ибо Я Господь, целитель твой.
УПО: І сказав Він: Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я Господь, Лікар твій!
KJV: And said, If thou wilt diligently hearken to the voice of the LORD thy God, and wilt do that which is right in his sight, and wilt give ear to his commandments, and keep all his statutes, I will put none of these diseases upon thee, which I have brought upon the Egyptians: for I am the LORD that healeth thee.

27. И пришли в Елим; там [было] двенадцать источников воды и семьдесят финиковых дерев, и расположились там станом при водах.
УПО: І прийшли вони до Єліму, а там дванадцять водних джерел та сімдесят пальм. І вони отаборилися там над водою.
KJV: And they came to Elim, where were twelve wells of water, and threescore and ten palm trees: and they encamped there by the waters.